

at man paa ingen Maade vil komme til at fortryde det. Den ærede Ordfører indrømmede, at det var en daarlig Overenskomst, han havde sluttet om Maalbestemmelsen for at komme til et Forlig. Naar man gaar ind paa noget Utilfredsstillende, er det altid lettere at komme til et Forlig med sine Modstandere end, naar man vil have noget Godt. Jeg tager det for saa vidt ikke til Indtægt, som jeg antager, at man maa være enig om, at selv om dette Forslag bliver vedtaget — hvad det formodentlig nok bliver, da det er foreslaaet af hele Udvalget paa et eneste Medlem nær, som ogsaa i Gaar disjuncterede paa en meget fornuftig Maade paa et andet Punkt angaaende et Vædringsforslag — saa betragter jeg det ubeinget kun som en foreløbig Afstemning, og saa maa vi ind paa Spørgsmaalet igjen til tredie Behandling. Jeg skal ellers i Forbigaaende gjøre opmærksom paa en Bemærkning af den ærede Ordfører. Han har i Betænkningen og i Gaar været ret tilfreds med, at vi nok skulde blive færdige med denne Sag. Maa jeg gjøre opmærksom paa, at det allerede er et temmelig stort Antal Spørgsmaal, der ere udfatte til tredie Behandling, saa, hvis der skal sluttet en fornuftig Overenskomst, kommer man vistnok til at skynde sig ganske alvorligt og være nogenlunde medgjørlig, dersom man skal komme til et Resultat i en nogenlunde overfluelig Fremtid. Det næste Vædringsforslag, Nr. 57, skal jeg i og for sig ikke indvende Noget imod; man kan gjerne sætte „Fisk til Opdræt“ istedetfor „Sættefisk“. Men den Grund, den ærede Ordfører anførte, duer virkelig ikke, nemlig den, at Trykkerne ikke skulde kunne trykke „Sættefisk“. Jeg tror, at Fiskerne ville forstaa det Ord bedre, og det, at en Typograf i et enkelt Tilfælde ikke kan sætte Ordet rigtigt, kan efter mit Skjøn ikke være nogen Grund til ikke at sætte det ind i en Lov. Hummerne, som den ærede Ordfører ogsaa talte om, kunne vi jo nærmere komme ind paa, det kan være, at det er overflødigt, og at det kan udelades her, det tør jeg ikke sige Noget om i dette Dieblit. Vædringsforslag under Nr. 58 gaar ud paa at forbyde Handel; jeg er for saa vidt enig med den ærede Ordfører. Det ærede Udvalg paa to Medlemmer nær, som ikke have tiltraadt det, vil have, at Vedkommende skulde kunne disponere over Fangsten paa anden Maade, naar han blot ikke sælger den. Men det er en overmaade farlig Sag. Det vil let ses, at man derved i Grunden kommer til at underminere Paragrafen. Naar de kunne bortforære saa Meget, som de ville og sende bort til Andre og maaste til Gjengjæld faae en anden

Jorøring fra de Paagjældende, komme vi meget nær ind paa Noget, der grændser op til Handel. Jeg tror, at vil man have den Slags Forbudsbestemmelser, maa man redigere dem saa korrekt som overhovedet muligt. Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (C. Ravn) var inde paa Spørgsmaalet om de enkelte Fisk, man fængede, og hvad man skulde gjøre ved dem. Jeg skal dertil svare det Samme, som jeg har funnet svare paa adskillige andre Steder ved Behandlingen af denne Lov, at der er een Ting, man ikke skal gjøre ved en Lov: Man skal ikke give Regler for Undtagelses-tilfælde; man skal give sine Regler i Almindelighed for alle Hovedtilfælde, og man skal, naar man lovgiver, særlig om en Materie som denne, ikke have Undtagelserne for meget for Djæ, men opstille de Hovedregler, som maa gjøres gjældende overalt, og stole paa, at viser der sig Undtagelser af saadan Betydning, at de trænge til Regler og Indskriden, kan man give dem paa et senere Tidspunkt. Det ærede Medlem for Breckthø Amts 3die Valgkreds (Veth) traf sig en lille Smule tilbage i Dag. Det ærede Medlem var i Gaar næsten ved at ville gaa ind paa Lovforslaget, saaledes som jeg ønskede det. Nu paaastaar det ærede Medlem, at hans Stilling helt igjennem har været konsekvent, og hvis det skal være Tilfældet, at den har været konsekvent helt igjennem, har jeg ikke nær saa megen Tro til at kunne forliges med det ærede Medlem, som jeg havde efter den Udtalelse, der blev intimeret af ham i Gaar. Det forekommer i det Mindste mig, at det ærede Medlem stillede sig saaledes. Det ærede Medlem var strængfuld over, hvad der skulde ske den 1ste Marts 1889, da den lille Undtagelseslov udløber; jeg skal tillade mig at bemærke, at under de Forhold, vi leve under nu, da vi strive 1888, er det ikke værd at fordybe os for meget i, hvorledes vi skulle komme ud af det den 1ste Marts 1889; inden den Tid ville vi jo faae Leilighed til at tales ved igjen. Det ærede Medlem gjorde endelig den Bemærkning til mig eller svarede paa en Bemærkning, jeg havde gjort i Gaar om, at jeg skulde have sagt, at man kan ikke haade opgive Massebestemmelserne og Vaadbestemmelser. Det ærede Medlem kan godt komme ind paa en Fortolkning, som kan gjøre, at der synes at være Disharmoni i mine Udtalelser; men det er der aldeles ikke, det er fuldkommen berettiget af mig at sige, at naar de Herre ville helt bort fra alle Massebestemmelserne og Regjeringen har føiet dem deri, maa man holde saa meget mere fast paa et andet Punkt. Hvad angaar Forholdene paa Ran-